

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 15 juli 2011 in zaak nr. 11/13927 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 26 maart 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 31 maart 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, van de Awb stelt het bestuursorgaan, voordat het op het bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.
Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.

Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien - voor zover thans van belang - met de aanwezigheid van een vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien een vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, onder een beperking verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige worden verleend aan een vreemdeling die arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten,

waarmee naar het oordeel van de minister een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

3. De minister klaagt in zijn enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de vreemdeling ten onrechte niet in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord. Volgens de minister heeft de rechtbank miskend dat hij hiervan heeft kunnen afzien, omdat de vreemdeling - in reactie op een advies van Agentschap NL van 20 januari 2011 - heeft bevestigd dat de mede door hem gedreven vennootschap onder firma " " ten behoeve waarvan hij de onderhavige vergunning heeft aangevraagd, is beëindigd.

3.1. Van het horen mag slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

3.2. De minister heeft het door de vreemdeling tegen het besluit van 26 maart 2010 gemaakte bezwaar eerder bij besluit van 9 juli 2010 ongegrond verklaard. De rechtbank heeft bij uitspraak van 1 november 2010 in zaak nr. 10/27291 het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 9 juli 2010 vernietigd, waaraan zij, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 september 2010 in zaak nr. 200908205/1/V2 (www.raadvanstate.nl), ten grondslag heeft gelegd dat de daarin gehandhaafde toepassing van het puntensysteem in strijd is met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol.

Bij brief van 13 december 2010 heeft de minister de vreemdeling ten behoeve van het opnieuw uitbrengen van advies door Agentschap NL in de gelegenheid gesteld aanvullende stukken te overleggen. Bij brief van 28 december 2010 heeft de vreemdeling te kennen gegeven dat hij geen aanvullende gegevens voorhanden heeft.

Agentschap NL heeft op 20 januari 2011 een negatief advies uitgebracht en daarbij opgemerkt dat uit onderzoek bij het handelsregister is gebleken dat de vennootschap per 19 januari 2011 is opgeheven. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, heeft de vreemdeling in de brief aan de minister van 2 februari 2011 opgemerkt dat de vennootschap inderdaad is ontbonden en dat de vennoten hebben besloten zelfstandig verder te gaan. Hieromtrent zullen binnenkort de verbeterde inschrijvingen in het handelsregister volgen, aldus de vreemdeling.

3.3. Aangezien vóór het besluit van 31 maart 2011 reeds vaststond dat de vennootschap was opgeheven en onbestreden is dat de vreemdeling gedurende de bezwaarprocedure geen verbeterde inschrijvingen in het handelsregister aan de minister heeft doen toekomen, moet redelijkerwijs uitgesloten worden geacht dat de vreemdeling tijdens een hoorzitting feiten en omstandigheden naar voren zou hebben gebracht die tot gegrondverklaring van het bezwaar zouden hebben kunnen leiden. Dat brengt met zich dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister niet met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen van de vreemdeling heeft kunnen afzien.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

5. Vaststaat dat de vennootschap van de vreemdeling ten behoeve waarvan hij de onderhavige aanvraag heeft ingediend, ten tijde van het besluit van 31 maart 2011 was opgeheven. Derhalve heeft de vreemdeling geen belang meer bij de beoordeling van het door hem tegen het besluit van 31 maart 2011 ingestelde beroep.

6. Het inleidende beroep is niet-ontvankelijk.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 juli 2011 in zaak nr. 11/13927;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

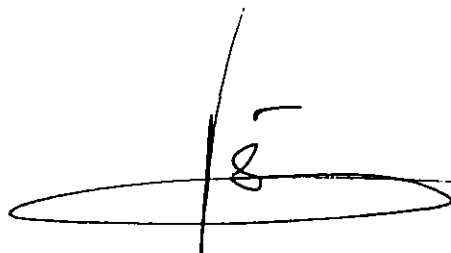
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2012

412-636.

Verzonden: 9 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser